

II. JÁ A ROZJÍMÁNÍ

Písmo svaté: » A v té krajině byli pastýři pod širým nebem a v noci se střídali v hlídkách u svého stáda. Náhle při nich stál anděl Páně a sláva Páně se rozzářila kolem nich. Zmocnila se jich veliká bázeň. Anděl jim řekl: „Nebojte se, hle, zvěstuji vám velikou radost, která bude pro všechny lid. Dnes se vám narodil Spasitel, Kristus Pán, v městě Davidově. Toto vám bude znamením: Naleznete děťátko v plenkách, položené do jeslí.“ A hned tu bylo s andělem množství nebeských zástupů a takto chválili Boha: „Sláva na výsostech Bohu a na zemi pokoj mezi lidmi, Bůh v nich má zalíbení.“ Jakmile andělé od nich odešli do nebe, řekli si pastýři: „Pojďme až do Betléma a podívejme se na to, co se tam stalo, jak nám Pán oznámil.“ Spěchali tam a našli Marii a Josefa i to děťátko položené do jeslí. Když je spatřili, pověděli, co jim bylo řečeno o tom dítěti. Všichni, kdo to uslyšeli, užasli nad tím, co jim pastýři vyprávěli. Ale Maria to všechno v mysli zachovávala a rozvažovala o tom. “« (Lk 2, 8 - 19)

Katechismus: » Rozjímání (meditace) je především hledání. Duch se snaží pochopit, proč a jak vést křesťanský život, aby přilnul a kladně odpověděl k tomu, co Pán žádá. Vyžaduje to pozornost, kterou je obtížné ukázat. Obyčejně si člověk pomáhá nějakou knihou a křesťané jich mají s dostatek: Písmo svaté, zvláště evangelium, svaté obrazy, liturgické texty příslušného dne nebo údobí, spisy duchovních Otců, základní díla spirituality, velká kniha stvoření a dějin, které jsou stránkou Božího „dneška“. Rozjímat o tom, co se čte, znamená ztotožnit se s čteným. Tu se otevírá jiná kniha, totiž kniha života. Přechází se od myšlenek ke skutečnosti. Podle toho, jak mnoho pokory a víry člověk má, objevuje v oné knize hnutí, která hýbají srdcem a která může rozlišovat. Jde o to konat pravdu, aby člověk došel ke světlu: „Pane, co chceš, abych učinil!“. Metody rozjímání jsou tak různé, jak různí jsou duchovní učitelé. Křesťan má pravidelně rozjímat, jinak se podobá prvním třem půdám z podobnosti o rozsévání. Avšak metoda je pouze průvodce; důležité je postupovat s Duchem svatým po jediné cestě modlitby, kterou je Ježíš Kristus. « (čl. 2705 - 2707 KKC).

Text k prohloubení meditace: Rozjímání je reflexe v kontemplaci prostřednictvím lásky. Reflexe je skloněním se k vlastnímu „já“, kontemplace je pozvednutím se k Bohu. K reflexi tedy rozvažování je nezbytná pravá pokora, která se skloní ve vnitřním světě. Ke kontemplaci je nepostradatelná čistá a činná víra, která umožní vidět nadpřirozený svět. Činná víra znamená chránit Boží slovo v srdci, čili v myšlenkách, slovech, skutcích.

Srdce se sídlem lásky. Pouze praktikování slova je nespornou jistotou přítomnosti lásky. Praktikování Božího slova je ochranou Boží lásky, je srdcem, v němž Bůh chrání svou lásku v nás a my uchováváme svou

lásku k Bohu. Boží slovo působí to, čemu věříme, nakolik věříme slovu, které uskutečňujeme. Čistá víra je zároveň čistým srdcem a čistou láskou. *Čistí srdcem* vidí Boha a jeho nadpřirozený svět. Takoví lidé jsou opravdu kontemplativní. Kontemplují pravdu, kterou milují a lásku, kterou poznávají. Duch se stává jako oheň – osvětluje a přitom hřeje, zahřívá a přitom osvětluje.

Kontempace fascinuje a přitahuje, zatímco skutky přibližují k Bohu a sjednocují s „Nejvyšším dobrem“. Jako je víra bez skutků mrtvá, tak je kontempace bez skutků vyhaslá. Živou ochranou kontempace jsou dobré skutky. Jsou jako země, která uchovává v útrokách semínko, nebo dítě v lůně jeho matky.

„Maria to vše uchovávala ve svém srdci a rozvažovala o tom“ (srov. Lk 2, 19). Jedinečná pokora vedla Marii k rozvažování a sklánění se k sobě samé, přičemž sebe nahlížela jako „nic“, zatímco čistá a činná víra jí umožňovala kontemplovat nadpřirozeno, které se v ní Vtělením uskutečňovalo. Víra uskutečňuje lásku. Mariina víra v ní a pro nás aktualizuje tajemství lásky, Krista. *„Protože jsi uvěřila, dějí se v tobě všechny tyto věci“* (srov. Lk 1, 45).

Předsevzetí:

Rozjímání je konfrontace s božskými skutečnostmi Božího Slova, aby se odstranilo zlo a konalo dobro. Výchozím bodem rozjímání je láska ke Kristu. Budu se snažit každé ráno rozjímat a při rozjímání vycházet z lásky k Ježíši, protože jinak budu Boží Slovo pouze číst, naslouchat mu a studovat ho, ale nerozjímat o něm v srdci. Maria naproti tomu rozvažovala ve svém Srdci ...

Budu doopravdy milovat Krista, to znamená naslouchat v rozjímání jeho Slovu a přijímat jeho vůli tak, že ji budu konat.

Myšlenka na závěr:

„Bez vážného předsevzetí po rozjímání a zpovědi nijak nepokročíš v duchovním životě, ale vrátíš se zpět.“ (Mons. P. Cjaeleone 9. 4. 2011)

Srdečně zveme a těšíme se

PRAVIDELNÝ ROGRAM SPOLEČENSTVÍ
18.00 modlitba růžence a možnost svátosti smíření
18.30 mše svatá
po mši krátká adorace
po adoraci sdílení a malé občerstvení

Katecheze a další informace nalezneš: <http://spolotcepia.signalny.cz/>